

Praksis 2015 i Namibia

rapport av Helle Bekkevoll Johansen

Praksis

Jeg er en sosionomstudent som veldig gjerne ville være med til Namibia og ta siste praksis der, i mitt 6 semester. Jeg var så heldig som fikk være med på reisen, og jeg har fått oppleve

mer enn det jeg noen gang kunne drømme om. Jeg og en annen student var på et “counseling center” som het LifeLine/ChildLine (forkortet LLCL) som er en organisasjon som jobber forebyggende for barn og unge i Namibia. Det forebyggende arbeidet består av i blant annet en gratis hjelpetelefon hvor barn og unge kan ringe inn hvis de trenger en å snakke med. Det kan være at de ringer inn fordi de har problemer med skolen, ikke penger til skoleuniform, voldelige familiemedlemmer, seksuelle overgrep, graviditet, kjæresteforhold osv. Da var det viktig å anvende samtaleteknikker vi har lært på skolen i møte med klientene slik at de på best mulig måte følte at de fikk hjelp ved å snakke med oss. Jeg synes at det var en stor utfordring å skulle prate engelsk gjennom en telefon hvor jeg synes ofte linjen var dårlig. Noen ganger hørte ikke klienten meg, og omvendt. I tillegg så var det vanskelig å hjelpe klienter som hadde praktiske spørsmål om hvem de skulle gå til med problemet sitt hvis de trengte hjelp utover rådgivningen jeg kunne tilby. Dette kunne være spørsmål angående skolepenger, arv fra foreldre eller at far til et barn ikke betalte barnebidrag. Alt dette måtte vi sette oss inn i for å kunne henvise til riktig instans, og etter et par uker ved telefonene følte jeg at ting løsnet og jeg ble flinkere til å bistå klientene i deres situasjon. Klientene kunne også komme inn til senteret møte oss ansikt til ansikt hvis de ønsket det. Dette var hovedsaklig klienter som bodde i nærheten eller i hovedstaden Windhoek, siden det er der senteret/kontorene ligger. Telefonene vi fikk inn var fra hele landet. En annen arbeidsoppgave vi hadde var å besøke skoler hvor vi tilba oss å ha rådgivning til elevene der. Dette er også en del av det forebyggende arbeidet til LifeLine/ChildLine. Et annet tiltak LLCL har er å starte diverse holdningsendrende programmer for barn på barneskolen (primary school) og ungdomskolen (junior high og high school). Disse programmene ønsker at barna selv skal være “endringsarbeidere” om jeg kan kalle det det. Det er et utvalg av elevene som får være med på programmene etter skoletid hvor ulike temaer diskuteres, og det jobbes med en bevisstgjøring av elevenes holdninger til disse temaene. LLCL ønsker at disse elevene skal “lære” opp andre elever som ikke deltar i programmene hva som er god og mindre god oppførsel. Jeg var med på å starte opp et program i en landsby utenfor Windhoek som het Groot Aub. Hver onsdag var jeg i Groot Aub og hjalp til med et av programmene som var forebyggende mot vold, det het “Safe Schools Program”. Kollegaene jeg jobbet med var en gjeng herlige mennesker som jeg kommer til å savne masse. De er veldig flinke i jobben sin og gjør virkelig en innsats på jobb.

Et veldig hyggelig og godt arbeidsmiljø jeg satte stor pris på. Det var også lett å komme seg til jobb med taxi til og fra byen (fra der vi bodde).

Jeg er veldig glad for at jeg valgte å ta utenlandspraksis fordi jeg vet at jeg aldri kunne fått det samme utbytte hjemme i Norge, både faglig og personlig. Jeg føler at jeg har utviklet meg selv gjennom å våge å ta så store utfordringer jeg aldri visste jeg kom til å gjøre. Jeg føler jeg mestrer å prate engelsk mye mer nå enn før oppholdet i Namibia, jeg har blitt mer selvstendig, fått mer selvtillit på at jeg faktisk gjør en god jobb og at jeg mestrer å ha en samtale med en klient som faktisk hjelper vedkommende. Det jeg føler jeg har trent mest på er samtaleteknikk i og med at jeg store deler av praksisen snakket med klienter. I tillegg til samtale kommer dette med å skape en god relasjon til klienten samt brukermedvirkning/empowement. Vi måtte også skrive rapporter i etterkant av samtalene om det vi hadde snakket om, og hva som skulle skjer videre (oppfølgingssamtale, face to face session ol). Ikke minst har jeg fått erfare kulturforskjellene på kroppen, utrolig spennende

Wadadee - Made friends, made a difference

Alle 14 jentene som reiste til Namibia fra Høgskolen i Østfold bodde på Wadadee, et gjestehus i Katatura. Katatura ligger drøye 15-20 minutter utenfor bykjernen i Windhoek som er hovedstaden i Namibia. Jeg anbefaler å bo på Wadadee mye på grunn av folkene som jobber der og fordi standarden er ganske grei. De som jobber med Wadadee legger hjertet sitt i arbeidet og de har så mye kjærlighet for oss bodde der, de gjorde virkelig alt for oss. Wadadee arrangerte også de fem turene vi var på, og dette anbefaler jeg på det sterkeste. De stiller med guider som er utrolig dyktige og som vil at vi skal få den beste opplevelsen. De vet hvilke steder som er verdt å se og hvilke aktiviteter vi har mulighet til å gjøre de og de stedene. Gjestehuset er ganske stort, med en stor stue, kjøkken og spiseplass. Tilgang til wifi er det også, samt et koselig uteareal med biljardbord og svømmebasseng som er kjekt å ha på varme og solfylte dager. Det er også porter med elektronisk kodelås samt en vakt og vakthund som passer omtrent døgnet rundt. Jeg følte meg veldig trygg der.

Reisene

Som sagt så bestilte vi reiser gjennom Wadadee noe jeg er veldig fornøyd med og angrer ikke et sekund på at jeg gjorde. De ha mange års erfaring på dette feltet og derfor følte jeg meg trygg på at vi fikk de beste opplevelsene. Vi var på fem turer - 12 dagertur til Victoria

Fallene, Swakopmund, Sossusvlei, Etosha og Cape Town. Gjennom disse turene har jeg vært så heldig å få hoppe i fallskjerm, se Victoria Fallene, kjøre ATV og sandboarder i ørkenen, gå opp sanddyner, vært på safari og fått oppleve det beste av Cape Town. Jeg sitter igjen med så mye minner og opplevelser jeg aldri trodde jeg skulle få oppleve eller som jeg forestilte meg før jeg dro. Jeg måtte ofte klype meg i armen og si til meg selv at jeg er i Afrika, jeg er heldig. Jeg er så takknemlig for at jeg har hatt muligheten til å dra. Hvis du som leser dette er i tvil så håper jeg du bestemmer deg for å dra! Du vil ikke angre. Tre måneder går utrolig fort og det er bare å gripe sjansen. Det er ikke bare opplevelsene jeg sitter igjen med, det er også vennskap jeg har stiftet. Dette er venner som gjorde oppholdet til kremen på kaka, det har vært så utrolig gøy å ha opplevd alt dette med dem. Under oppholdet skrev jeg også en blogg hvor jeg har skrevet mer om turene - www.mittafrika.blogspot.com

Bushman walk

Nydelige fallene

